

191

1939-1948

III. Az emberi szolidaritás

1939 A szolidaritás alapelve, amelyet "barátság" vagy "szociális szeretet" néven is neveznek, az emberi és keresztény testvériség közvetlen követelménye:

A tévedés "első, ma oly széles körben és veszedelmesen elterjedt forrása az, hogy megfeledkeznek az emberek azon kölcsönös kapcsolatáról és szeretetéről, amelyet mind a közös eredet és az összes ember -- bármely néphez tartozzék is -- értelmes természetének azonossága, mind a megváltás áldozata, melyet Krisztus a kereszt oltárán mennyei Atyjának engesztelésül följánlott, parancsol".

1940 A szolidaritás mindenekelőtt a javak szétosztásában és a munka megfizetésében mutatkozik meg. Magában foglalja az erőfeszítést az igazságosabb társadalmi rendért, melyben a feszültségeket jobban meg lehet oldani, s melyben a feszültségek könnyebben megtalálják az egyeztetett megoldást.

1941 A társadalmi--gazdasági problémákat csak a szolidaritás valamennyi formájának, a szegények egymás közötti, a gazdagok és szegények, a munkások egymás közötti, a munkaadók és munkavállalók, a nemzetek és népek szolidaritásának segítségével lehet megoldani. A nemzetközi szolidaritás az erkölcsi rend követelménye. A világ békéje részben ettől függ.

1942 A szolidaritás erénye meghaladja az anyagi javak kereteit. Az Egyház, a hit lelki javait terjesztve, többnyire segítette a gazdasági fejlődést is, amelynek gyakran nyitott új utakat. Századokon át így valósultak meg az Úr szavai: "Ti keressétek először az Isten országát és annak igazságát, s ezeket mind megkapjátok hozzá" (Mt 6,33):

"Mintha kétezer éve nem élne kitartóan az Egyház lelkében mindenki kollektív felelősségérzete mindenkiért, melyből egészen a hősiességig merítettek erőt a lelkek, tudniillik a földet művelő, rabszolgákat felszabadító, betegeket gyógyító, a hitet, a kultúrát és a tudományt minden kor minden népéhez elvívó szerzetesek, azért hogy olyan társadalmi föltételeket teremtsenek, amelyek egyedül képesek lehetővé és könnyűvé tenni az emberhez és a keresztényhez méltó életet."

Összefoglalás

1943 A társadalom a társadalmi igazságosságot nyújtja, amikor teljesíti a föltételeket, melyek a társulásoknak és egyes személyeknek lehetővé teszik, hogy elérjék azt, ami természetük és hivatásuk szerint megilleti őket.

1944 Az emberi személy tisztelete azt jelenti, hogy valaki a másik emberre úgy tekint, mint "alteregőjára". Föltételezi az alapvető jogok tiszteletét, melyek a személy benső méltóságából fakadnak.

1945 Az emberek közötti egyenlőség lényegileg személyi méltóságukra és a belőle fakadó jogokra támaszkodik.

1946 A személyek közötti különbségek Isten tervéhez tartoznak, aki azt akarja, hogy rászoruljunk egymásra. A különbségeknek serkentenie kell a szeretetet.

1947 Az emberi személyek egyenlő méltósága követeli a törekvést a túlzott társadalmi és gazdasági különbségek enyhítésére, és arra késztet, hogy megszüntessék a gonosz egyenlőtlenségeket.

1948 A szolidaritás kiemelkedően keresztény erény, az anyagi, de még inkább a lelki javakban részesítést gyakorolja.